

րակ խնդիրները այսպիսի տետրակով մը ինչուան կանանց ու տղոց դատմունքին ու խօսակցութեանը նիւթ ընէ : Վիտենք թէ իրչափ ալ աղէկ տեղեկանայ ժողովուրդ մը սուրբ հաւատոյ մասանցը, բաւական չէ . բայց միթէ կարելի չէ՞ նոյն հաւատոյ մասունքը առանց աս կերպով անպատիւ ընելու կամ թէ լղբոյճրկելու (ներեն կարգացողները աս բառիս) հաղորդել ժողովրդեան : Եւ միթէ հաւատոյ խնդիրներ, աստուածաշնչի պատմութիւններ, սուրբ գրոց մեկնութիւններ ինչուան հիմա մանր ու խոշոր գրքերով չեն ելած, և հիմայ ալ օրէ օր չեն ելլեր, և մանաւանդ ասկէ ետքն ալ չեն կրնար ելլել : Սէկ ողջամիտ քրիստոնեայ ազգ մը չկայ Եւրոպացւոց մէջ, որ հաւատոյ սուրբ խորհուրդները օրագրի կամ լրագրի նիւթ ընէ : Եւ թէ որ կան իրենց մէջ օրագիրներ՝ որ եկեղեցական նիւթերու վրայ կը խօսին, աղէկ գիտնալու է որ անոնք դոսի լուրեր ու թեթեւ տեղեկութիւններ ամենեւին չեն տար . որով աւելի մասնաւոր գրքերու կարգը կ'անցնին՝ քան թէ օրագրութեանց : Իսկ մեր հասկըցած և մեր ազգին հարկաւոր ու օգտակար ճանչցած օրագիրը ան է՝ որ իրչափ կարելի է շատ բանի վրայ ստոյգ տեղեկութիւններ տայ՝ պարզ, դիւրիմաց ու զուարճալի ոճով : — Եւ չափ համոզուած ենք մենք աս բանիս, որ կը խնդրենք բարեսէր ընթերցողներէն որ ասկէ ետքը աս առաջարկութիւնը չընեն մեզի . մանաւանդ թէ մեր քրիստոնէական ու քահանայական վիճակին պարտքը կատարելու մտքով՝ կ'աղաչենք որ այնպիսիները ոչ միայն զմեզ անմեղադիր ընեն աս նիւթիս մէջ, հապա նաև զուրիշները համոզեն՝ սուրբ հաւատոյ խորհուրդներուն և սուրբ գրոց խօսքերուն պատիւը պահելու, և ուրիշներուն ալ պահել տալու :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԱՌԱՅ

Երածիք :

Ընչապտուկն ապուշնայ,
Նոխազ մորուեղ
Ու էշ ալանջեղ
Եւ արջ թաթեղ ընդ նոսա,
Դաշնակաւոր խնդրեցին երգ յօրինել .
Գլտին թըմբուկ ծակ և գալին կիսաթել,
Տիկ խըլաձայն, և սրինդ ջախջախ միջաբեկ,
Նըստան 'ի մարդ, յուռույն 'ի ստուեր գիւրաթեք :
Հարկանէին ջանիւ զանցնիր ըզգործին,
Բայց արտանուագ երգոցն ձայնք հընչէին :
Ի վեր վաղեալ անդէն ճապուկն կապիկ,
« Կացէք, ասէ, զուր մըրցակիցք իմ ճըգնիք .
Իբր իցէ մարթ նուագաց մերոց գոլ գաշնակ,
Մինչ խառն 'ի խուռն մեք նըստիմք այսգունակ .
Դու արջ եղբայր, նիստ քո թըմբկաւ ընդ ալմէ,
Փողարն իշակ թող բազմեսցի 'ի ձախմէ .
Ես նոխազին նըստայց հանդէպ աստանօր,
Հապա նըագս առեալ հարցուք նորանօր » :
Փոփոխեցան տեղիք, այլ ոչ եղանակք .
« Ոչ այդպէս օչ, էշն անդ գոչեաց, բարեկամք .
Գեղօնս ընտիրոս թէ կամիք գեղեղեղել,
Հարկ ըստ կարգի աւագութեան է բազմել » :
Զուր անսացին իշոյն խրատու և յարեան .
Դարձեալ աղմուկ, գարձեալ չըփոթ խառնաձայն :
Անդ ուռնուոյն յանկարծ 'ի յոստ էջ սոխակ .
Սքբա անդէն բարձեալ առ նա աղաղակ,
« Ողջամբ եկիր, խօսնակդ, արա մեզ չընորհ,
Դիր կարգ 'ի մեզ, զի նուագքս իցեն գաշնաւոր .
Են ահա վինք առ մեզ և տիկ և թըմբուկ,
Միայն ասա թէ մեք զնորդ բազմեսցուք » : —
« Առ յօրինել, ասէ, նըագ գեղեցիկ,
Ճարտարութիւն խնդրի և կիրթ լըսելիք .
Իսկ դուք եղբայր որպէս զնորդ և նըստիք,
Ոչ լինիցիք երբէք ճարտար երգեցիկք » :

ՔՈՒՆԼՈՎ .

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱՅՆԵՐ :

Ապերախտութիւնը այնչափ ցած ու անարդ պակասութիւն է, որ մէկը չէ եղած ինչուան հիմա որ սրտանց խոստովանի թէ ինքը ապերախտ է : Զջմարտութիւնը մեղի հետ ծնած է . ուստի առանց մեր բնութեանը վրայ բռնութիւն ընելու չենք կրնար ճջմարտութիւնը թողուլ, ու ստուութեան ետեւէն երթալ : Աղքատը քանի մը բանի կարօտ է . իսկ ազա՛ջ ամէն բանի կարօտ է : Սոկրատայ հարցուցին թէ երջանիկ ըստելու մարդը ո՞րն է . — Ով որ քիչ բանի կարօտ է՝ ան է ըսաւ : Բարի անունը մէկ ամուր բերդ մըն է՝ որ անով մարդս շատ նեղութիւններէ ու շատ մեղքերէ ալ ազատ կը մնայ :